

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2723/2020
01.07.2020.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Инфостан“ са седиштем у Београду, кога заступа Градско правобранилаштво са седиштем у Београду, против тужене АА из ..., коју заступа пуномоћник Љубиша Живковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 737/19 од 04.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 737/19 од 04.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 737/19 од 04.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П.бр.19629/17 од 31.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца Јавног комуналног предузећа „Инфостан“ Београд и укинута закључак о извршењу извршитеља Бојана Костића И.Ивк. ../14 од 04.02.2014. године у делу у коме је обавезана тужена да тужиоцу у року од 8 дана од дана пријема закључка, исплати износ од 34.413,30 динара на име главног дуга са каматом по Закону о висини стопе затезне камате од доспелости сваког појединачног износа па до исплате, као и износ од 3.988,26 динара на име трошкова извршног поступка. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 737/19 од 04.12.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је уважена као основана, па је пресуда Првог основног суда у Београду П 19629/17 од 31.05.2018. године преиначена тако што је тужбени захтев тужиоца усвојен, па је одржан на снази закључак о извршењу извршитеља Костић Бојана И.Ивк. ../14 од 04.02.2014. године у целости. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу, на име трошкова парничног поступка, исплати износ од 15.276,52 динара, а на име жалбених трошкова износ од 12.000,00 динара, све у року од 8 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене матријланог права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оци Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о праву потраживања ЈКП „Инфостан“ из Београда на наплату комуналних услуга од лица које је евидентирано код тужиоца као корисник услуге. О овом праву тужиоца другостепени суд је одлучио уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим у одлукама Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличим чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом се не указује на постојање другачијих мериторних одлука, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

У конкретном случају тужена се води у евиденцији тужиоца као корисник комуналних услуга за стан у приземљу куће у улици ... број .. у ..., укупне површине 22м², иако је тај стан продала још 2002. године ББ, о чему је сачињен купопродајни уговор Ов. .../02 од 29.03.2002. године, од када се купац налази у државини овог стана.

Чланом 19. став 1. Одлуке о начину плаћања комуналних услуга на територији Града Београда (која се примењује у време настанка дуга за неизмирене обавезе на име комуналне услуге) прописано је да је корисник комуналних услуга који је отпочео са коришћењем комуналних услуга, дужан да о дану почетка комуналних услуга, по претходној пријави код јавног предузећа, обавести предузеће за обједињену наплату, и то у року од 8 дана од дана почетка коришћења комуналних услуга, с тим што обавештење садржи податке о кориснику комуналних услуга, објекту који се користи, дану почетка коришћења и комуналним услугама које се користе. Чланом 19. став 2. исте одлуке, прописано је да је корисник комуналних услуга који намерава да престане да користи одређени стан, кућу или гаражу односно пословну просторију дужан да благовремено писаним путем обавести предузеће за обједињену наплату о дану када ће престати да користи стан или гаражу односно пословну просторију. Предузеће за обједињену наплату је дужно да у случају из става 2. овог члана изврши обрачун накнада свих комуналних услуга закључно са даном престанка коришћења стана, гараже, односно пословне просторије.

Из наведених одредби Одлуке о начину плаћања комуналних услуга на територији Града Београда произлази да је обвезник плаћања комуналне услуге корисник који је евидентиран код тужиоца, а у конкретном случају то је тужена, због чега је она пасивно легитимисана за захтев тужиоца за наплату неизмирених обавеза на име комуналне услуге за спорни период (јануар-новембар 2013. године). Чињеница да је и купац наведеног стана био дужан да код тужиоца пријави промену корисника услуге не утиче на право тужиоца да од тужене захтева наплату комуналних услуга, јер се она води у евиденцији тужиоца као корисник услуга, а није поступила у смислу

става 2. члана 19. наведене Одлуке и обавестила тужиоца о престанку коришћења наведеног стана. При томе, тужена може у свако доба да изврши промену корисника услуге код тужиоца уз приложени доказ о отуђењу поменутог стана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је оценио да у овом предмету нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1.ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/1118/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.01.2014. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 34.413,13 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе не прелази граничну вредност од 3.000 евра, па се у овој правној ствари ради о спору мале вредности, у коме ревизија против одлуке другостепеног суда није дозвољена.

С обзиром да не може да се поднесе ревизија против побијане пресуде, ни преиначење нема утицаја за дозвољеност ревизије, јер се у конкретном случају не примењује члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић